

غذاهای محلی بندرعباس

یکی از موضوعاتی که سبب می شود گردشگران به نقاط مختلف جهان سفر کنند خوراکی ها و غذاهای محلی آن منطقه است. اگر این ملاک مورد توجه شما نیز قرار دارد با ما همراه شوید تا نگاهی بیندازیم به خوراکی های خوش طعم و رنگارنگ این خطه از کشورمان.

مهیایه

مهیایه غذایی خوش طعم و شناخته شده در استان هرمزگان و شهر بندرعباس است و نوعی خورش به شمار می رود. مهیایه که با نام های دیگری همچون مهیایه یا مهوه نیز شناخته می شود در زبان محلی از دو کلمه ماهی و آب تشکیل شده است. در این خورش پودر ماهی ساردین، نمک، فلفل تند، زردچوبه، خردل و گشنیز باهم مخلوط شده و طعم بی نظیری را خلق می کند. طرز تهیه آن به این صورت است که تمام این مواد را بعد از مخلوط شدن به مدت یک ماه در ظرفی در بسته ریخته و زیر نور خورشید قرار می دهند تا به اصطلاح برسد و آماده شود و بعد با برنج یا نان صرف شده و گاهی نیز جایگزین پنیر قرار می گیرد.

بلالیت

بلالیت غذای محلی و مشهور شهر بندرعباس است. این غذا از شکر یا شیره خرما، ماکارونی، گلاب، روغن و هل درست می شود. اکثر افراد محلی بلالیت را به عنوان صبحانه استفاده می کنند. برای خوش رنگ شدن آن، می توان از زعفران نیز استفاده کرد. بلالیت یکی از مقوی ترین و مغذی ترین غذاهای این دیار است.

موفلک

این غذا از غذاهای محلی و مشهور جنوب ایران، به خصوص بندرعباس است. موفلک دارای گندم یا جو پرک است. طرز تهیه آن به این شکل است که ابتدا در یک دیگ گندم را برشته می کنند تا رنگ آن تغییر کند و به طور کامل قهوه ای شود. به گندم قهوه ای، ماهی مخصوص جنوب را که استخوان و پوست ندارد به همراه پیاز سرخ شده، اضافه و هر سه را باهم دم می کنند. در حین دم کشیدن، مقداری تخم گشنیز و ادویه هندی نیز به آن اضافه می کنند.

هواری

هواری غذای بسیار خوشمزه و دلچسب بندرعباس است. در تهیه این غذا، ابتدا پیاز را تفت می دهند. سپس سبزی شوید، شنبلیله، گشنیز و سیر را به آن اضافه و همه را باهم سرخ می کنند؛ در این بین ماهی را به آن اضافه می کنند تا باهم سرخ شوند. در انتها به این مخلوط فلفل، ادویه جنوب و زردچوبه اضافه و همه مواد کاملاً باهم سرخ شده و سپس با برنج دم می شود.

امیر حسین
صلاحی
روزنامه نگار

آشنایی با بندرعباس عروس سبزپوش خلیج فارس

سفر به بزرگترین بندر ایران

شهر بندرعباس، مرکز استان هرمزگان، از شمال به ارتفاعات و کوه ها و از جنوب به دریا منتهی می شود. از نام های پیشین این شهر می توان به بندر گمبرون اشاره کرد. علت تغییر نام این شهر از بندر گمبرون به بندرعباس شکست پر تغالی ها توسط شاه عباس به کمک انگلیسی ها و سردار ایرانی، امام قلی خان، در سال ۱۶۲۲ است. بندرعباس بزرگ ترین بندر ایران و یکی از مهم ترین مراکز راهبردی و بازرگانی ایران در جوار خلیج فارس و دریای عمان است. در ایران گشت این هفته با معرفی این شهر در خدمت شما هستیم

غارخرسین

غار خرسین یکی از جاذبه های طبیعی دیدنی جنوب ایران است که در بخش سیاهو در شمال شرقی استان هرمزگان و در فاصله ۸۰ کیلومتری بندرعباس قرار دارد. ارتفاع این غار ۳ متر بوده و عرض دهانه آن نیز حدود ۴ متر است. اگر وارد غار شده و به سمت انتهای آن حرکت کنید قندیل های نمکی زیادی را می بینید که هر کدام سبب زیباتر و بکرتر شدن این غار نمکی شده اند. منطقه ای که غار خرسین در آن قرار دارد به دلیل برخورداری از ویژگی های منحصر به فرد در مقایسه با سایر گنبد های نمکی دیگر در استان هرمزگان چشم انداز زیبایی به شمار می رود.

معبد هندوها

این بنا که در سال ۱۳۱۰ هجری قمری و در زمان حکومت محمد حسن خان سعدالملک حاکم آن زمان بندرعباس تأسیس شده است، در روزگاران نه چندان دور محلی برای عبادت پیروان آیین هندو بوده است. در آن زمان مجسمه های زیادی مانند ابرهما، شیوا و وشنو در این معبد قرار داشت تا این که در سال ۱۳۴۴ هندی ها ایران را ترک کردند و این مجسمه ها را با خود بردند و این معبد را فقط به عنوان جاذبه ای گردشگری

پل لاتیدان

پل لاتیدان به عنوان طولانی ترین پل ایران یکی از آثار تاریخی واقع در شهرستان بندرعباس است. این پل قدمتی در حدود ۵۰۰ سال داشته و در دوران شاه عباس بزرگ به منظور انجام لشکر کشی برای اخراج پرتغالی ها از کشور ساخته شده که بعدها به مسیر کاروان های بازرگانی تبدیل شده است. این پل با درازایی در حدود سه برابر سی و سه پل اصفهان در ابتدای تأسیس ۲۳۳ دهانه داشته است اما به دلیل عدم رسیدگی و توجه کافی طی سال ها تخریب شده و امروزه فقط ۳۳ دهانه سالم از آن به جامانده است. جالب است بدانید پل لاتیدان تا سال ۷۲ زیر خاک مدفون بوده و کسی از وجود چنین پلی باخبر نبوده است تا این که بر اثر سیلاب در نزدیکی روستای کلمتلی (لاتیدان) یکی از درازترین پل های تاریخی ایران سر از خاک بیرون آورده و نمایان شده است.

عمارت کلاه فرنگی

عمارت کلاه فرنگی قدیمی ترین بنای تاریخی شهر بندرعباس است. این عمارت که پیشینه اش به بیش از سه قرن پیش برمی گردد، در مجاورت اسکله قدیم بندرعباس و رو به دریا قرار دارد و در سال ۸۴۶ شماره ۱۲۸۳۵ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. این بنا با توجه به قدمت زیادش شاهد اتفاقات و دگرگونی های بسیاری بوده و مورد استفاده های گوناگونی قرار گرفته است. در ابتدای تأسیس به عنوان دارالحکومه و محلی برای رتق و فتق امور گمرکی بندرعباس، در سال های اولیه انقلاب به عنوان میدان تره بار و پس از سال ۶۰ نیز از آن به عنوان حوزه علمیه استفاده شده است. این عمارت که دارای ۲۳ اتاق و سالن بزرگ و کوچک است، در زمینی به وسعت ۲۹۹ مترمربع و در سه طبقه به طول حدود ۳۰ متر و عرض ۱۴ متر است.

در بندرعباس به یادگار گذاشتند. قسمت اصلی بنای معبد، گنبدخانه است که به شکل چهار گوش و گنبدی بر بالای آن قرار دارد. در زیر گنبد، بت اعظم قرار داشته و ۴ نورگیر در چهار طرف اتاق اصلی تعبیه شده است. ۷۲ برجک مخصوص هندو ها روی گنبد معبد دیده می شود و در میان آن نیز، میله بزرگی به عنوان نشانگر حقیقت محور زمین و آسمان قرار دارد.

بازار ماهی فروشان بندرعباس

این بازار در کنار ساحل زیبای بندرعباس و در بولواری واقع شده است که اسکله را به شهر متصل کرده و در بین اهالی این شهر به بولواری صیادان شهرت دارد. بازار ماهی فروشان و پارکینگ دو طبقه آن که به طور تقریبی ۱۱ هزار متر مربع مساحت دارد، حدود ۱۰ سال پیش ساخته شده است که از زمان افتتاح تا به امروز محل داد و ستد بسیاری از کسب و کارهای صیادی بوده است. در ابتدای ورود به بازار به محدوده سرپوشیده ای خواهیم رسید که در آن ماهی فروشان به همراه زنان شان مشغول پاک کردن و فروش ماهی هستند. بعد از آن به هر سستی که بروید انواع ماهی های خلیج فارس را در دست فروشندگان مشاهده می کنید که تازگی آن ها شما را وسوسه به خرید بیشتر ماهی می کند. بازار ماهی فروشان بندرعباس به دلیل متنوع بودن ماهی های خلیج فارس مملو از ماهی های رنگارنگی است که گردشگران را شگفت زده می کند. از جمله این ماهی های رنگارنگ می توان به کفال، کفشک، سنگسر، شوریده و حلوا سفید اشاره کرد. اگر چشم بیندازید هشت پا، کوسه و خرچنگ هم می توانید در بازار ماهی فروشان بندرعباس ببینید. نکته قابل توجه در معماری این بازار این است که دیوارهای محدوده سرپوشیده این بازار شبکه ای است و هوا در آن جریان دارد.